שלחן ערוך יורה דעה הלכות עבדים סימן רסז

Shulchan Aruch Yoreh Deah Laws of Slavery

Translated by R' Asher Meza of TorahJudaism.org

<u>סימן רסז - הלוקח עבד כנעני אסור</u> לקימו ערל, וטבילתו וברכתו ומילתו וכל דיני עבד ושפחה,</u>

Siman 267 (Summary)

When a person acquires a canaanite slave it is forbidden to keep him uncircumcised, (these laws cover) his immersion, the blessing he says, his circumcision and all the laws of slaves and maidservants.

אַ מִצְוַת עֲשֵׂה עַל הָרַב לָמוּל עֲבָדָיו. עָבַר הָרַב וְלֹא מָלוֹ, מִצְוָה עַל בֵּית דִּין לְמוּלוֹ. אֶחָד עֶבֶד שָׁנּוֹלֵד בְּבֵית יִשְׂרָאֵל, וְאֶחָד שָׁלְ בִּיוֹם, חַיָּב לְמוּלוֹ. וְאֵינָם נִמּוֹלִים אֶלָּא בַּיּוֹם. שְׁלְּלָחוֹ בִּיּוֹם שֶׁנִּלְקָח, אֲפְלוּ וְיִלִיד בַּיִת נִמּוֹל לְח', וּמִקְנַת כֶּסֶף נִמּוֹל בִּיּוֹם שֶׁנִּלְקַח, אֲפְלוּ לְחֹ', וְיֵשׁ לְּקָחוֹ בַּיּוֹם שֶׁנִּמְלֹך, נְמוֹל בְּיוֹמוֹ. וְיֵשׁ מִקְנַת כֶּסֶף שֶׁנִּמוֹל לְח', וְיֵשׁ יְלִיד בַּיִת שֻׁנִּמוֹל לְח', וְיֵשׁ יְלִיד בַּיִת שֻׁנִּמוֹל לְאוֹתוֹ יוֹם שֶׁנּוֹלַד. כֵּיצֵד, לָקַח שִׁפְּחָה וְעֻבָּרָה עְמָה, וְיֶלְדָה, הֲרֵי זָה נְמוֹל לִשְׁמוֹנָה. וְאֵף עַל פִּי שֶׁלָּקַח הָעֻבָּר מִקְנַת כָּסֶף, הוֹאִיל וְלָקַח אִמּוֹ קֹדֶם שְׁבְּרָה עְצְמוֹ, וַהְרֵי הָעֻבָּר מִקְנַת כָּסֶף, הוֹאִיל וְלָקַח אִמּוֹ קֹדֶם שְׁפְחָה לְעֻבָּרִיה, אוֹ שֶׁלָּקַח שִׁפְחָה שְׁבְּרוּת, אַף עַל פִּי שֶׁלָּקַח שִׁפְחָה עַלְבְדוּת, אַף עַל פִּי שֶׁלָּקַח שִׁפְחָה בְּבְיוֹת בְּלִים שִׁבְּרוּת, אַף עַל פִּי שֶׁלָּקַח שִׁפְחָה בְּבָית עַלְבְדוֹת, שְׁלֹא לְהַטְבְּילָה לְשֵׁם עַבְדוּת, אַף עַל פִּי שֶׁנּוֹלֵד בִּיוֹם שְנְבְדוֹת, שְׁבְּבוֹל שִׁפְחוֹת יִשְׂרָאוֹ מִינְת, שְׁלִּילוּ הַיּוֹם קְנָאוֹ, שֶׁמִין אִמּוֹ בְּכְלֵל שִׁפְחוֹת יִשְׂרָא, הְבִיוֹם בְנְאוֹ וִישְׁבְּלָה אִמוֹ בִּקְלֵל שִׁפְחוֹת יִשְׂרָא, הְבִיי שָּיִלְיָה, הַבִּן יְלִיד בִּיִת. וְאִם טָבְלָה אִמּוֹ אַחֵר שִׁיִּלְדָה, הְבִּי וְלִיד בַּיִת. וְאִם טַבְלָה אִמוֹ אַחֵר שִׁיּלְּרָה, הְבֵּן יְלִיד בַּיִת. וְאִם טַבְלָה אִמוֹ אַחָר שִׁיּלְרָה.

Seif 1

It is a positive commandment for a master to circumcise his slaves, If the master fails to circumcise them then it is a mitzvah on the Beit Din to circumcise them. A slave boy born in a Jewish household or one purchased from an idolater, you are (still) required to circumcise. A slave not born in your home is circumcised the same day, even if you acquired him the day he was born, you circumcise him the same day.

There are slaves who are purchased that are circumcised on the eighth day as well as slaves born in your home that you circumcise the same day. What do we mean?

Should one purchase a maidservant and purchase the rights to her fetus (separately), when she gives birth, the baby should be circumcised on the eighth day.

Although the fetus itself was purchased alone, since he purchased the mother before the child

was born, the child should be circumcised on his eighth day.

If one acquires a maidservant or her offspring or one acquires (purchases) a maidservant with the intent of not immersing her for the sake of slavehood, even though her offspring is born in his home, the child should be circumcised on the day he was born,

This is because the child is considered as if he alone had been purchased, and it is as if he purchased him this day.

His mother is not among the maidservants of the Jewish people, so that the child could be considered home-born slave. And if she immerses after she gives birth, the child should be circumcised on the eighth day.

ב כְּשֵׁם שֶׁמִּילַת הַבָּנִים דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת, כָּךְ מִילַת הָעֲבָדִים שֶׁהֵם נִמּוֹלִים לִשְׁמוֹנָה דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת, חוּץ מִיְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת כָּסֶף שֶׁלֹּא טָבְלָה אִמּוֹ עַד שֶׁיַּלְדָה, שֶׁאַף עַל פִּי שֶׁהֵם נִמּוֹלִים לְשִׁמוֹנָה אֵינָם דּוֹחִים אֵת הַשַּׁבָּת.

Seif 2

Just as the circumcision of sons supersedes the Shabbat, so too, the circumcision of those slaves who are circumcised on the eighth day supersede Shabbat, with the exception of one born in your home and or purchased whose mother did not immerse herself until after she gave birth. Although such a slave is circumcised on the eighth day, his circumcision does not supersede Shabbat.

ג הָעֶבֶד הַנִּלְקָח מֵהָעוֹבֵד כּוֹכָבִים, אוֹמְרִים לוֹ: רְצוֹנְךָ שֶׁתִּכָּנֵס לֹּלְלַל עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה מֵהַכְּשֵׁרִים, אוֹ לֹא. אִם רָצָה, מוֹדִיעִין לֹּכְלַל עַבְּדֵי יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה מֵהַכְּשֵׁרִים, אוֹ לֹא. אִם רָצָה, מוֹדִיעִין לֹּ עִקְּרֵי הַדָּת, וּמִקְצָת מִצְוֹת קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת וְעָנְשָׁן וּשְׂכָרָן, כְּמוֹ לֹוֹ עִקָּרֵי הַדָּת, וּמִקְצָת מִצְוֹת קַלּוֹת וַחֲמוּרוֹת וְעָנְשָׁן וּשְׂכָרָן, כְּמוֹ שָׁמּוֹדִיעִין אָת הַגַּר, וּמַטְבִּילִין אוֹתוֹ כְּגֵר וּמוֹדִיעִין אוֹתוֹ כְּשָׁהוּא בַּמַיִם.

Seif 3

A Slave that was purchased from an idolater, we tell him: If he wishes to enter and join the slaves of Israel and become acceptable or not, is he agrees

we inform him of the fundamentals of the faith, some of the minor commandments and some of the more severe ones and punishments and rewards, like we do with a convert. Then we immerse him like we do with a convert and inform him while he is in the water.

ָלְאַ רָצָה הָעֶבֶּד לָּמֹּל, זְלַחַ עֶבֶּד נָּדוֹל מֵהָעוֹבֵד כּּוֹכָבִים, וְלֹא רָצָה הָעֶבֶּד לִמֹּל, מְגַלְגֵּל עִמּוֹ כָּל י"ב חֹדֶשׁ. יֶתֶר עַל כֵּן, אָסוּר לְקַיְמוֹ כְּשֶׁהוּא עָרֵל, מְגַלְגֵּל עִמּוֹ כָּל י"ב חֹדֶשׁ. אֶלָּא חוֹזֵר וּמוֹכְרוֹ לְעוֹבֵד כּוֹכָבִים.

Seif 4

When one purchases a slave from an idolater and the slave does not want to be circumcised, we are patient with him for a total of twelve months. Any more than this it is forbidden to hold on to an uncircumcised individual so one must then sell him to idolaters..

ה אָם מָל אֶת עַבְדּוֹ וְהִטְבִּילוֹ בְּעַל כָּרְחוֹ לְשֵׁם עַבְדוּת, לֹא עָשָׂה כַּלוּם.

Seif 5

If one circumcised and immersed his slave against his will for the sake of becoming a slave, his actions are of no consequence.

ּן עֶבֶד קַטָן אוֹ שׁוֹטֶה, מַטְבִּילִין אוֹתוֹ עַל דַּעַת בֵּית דִּין.

Seif 6

A slave which is a child or an imbecile we immerse him on the authority of the court.

ז כְּשֶׁיִּשְׁתַּחְרֵר הָעֶבֶד צָרִיךְ טְבִילָה אַחַר כָּךְ בִּפְנֵי שְׁלֹשָׁה, וְאֵין צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלָיו מִצְוֹת וּלְהוֹדִיעוֹ עִקָּרֵי הַדָּת, שֶׁכְּבָר הוֹדִיעוּהוּ כְּשֶׁטָבַל לְשֵׁם עַבְדוּת.

Seif 7

When a slave is released we immerse before three witness, he does not need to accept upon himself the commandments nor do we inform him of the fundamentals of the faith, because he was already informed when we immersed him for slavery.

ת עֶבֶד שֶׁמָּלוֹ רַבּוֹ וְחָזַר לְגֵיוּתוֹ וּמְכָרוֹ לְעוֹבֵד כּּוֹכָבִים, וְחָזַר יְשֵׁרָאֵל וּמְבֶד שָׁמָּלוֹ רַבּוֹ וְחָזַר לְגֵיוּתוֹ וּמְכָרוֹ לְעוֹבֵד כּּוֹכָבִים, וְחָזַר יִשְׂרָאֵל וּמְבָּד שְׁכָּאֵל מּוּמָר וְאֵינוֹ צָרִיךְ טְבִילָה יִשְׂרָאֵל וּמִּר וְאֵינוֹ צָרִיךְ טְבִילָה אֶלָּא מַלְקוֹת.

Seif 8

A slave that was circumcised that rebels and becomes haughty and one sells him to idolaters, and then returns to the Jew who sold him, he is considered like an apostate Jew and their is no need to immerse him only lash him.

ט הַלּוֹקֵחַ עֶבֶד מִן הָעוֹבֵד כּוֹכָבִים, אֵין הַגּוּף קָנוּי לוֹ עַד שָׁיַּטְבִּילֶנּוּ לְשֵׁם עַבְדוּת. הִלְּכָּךְ אִם קָדַם וְטָבַל לְשֵׁם בֶּן חוֹרִין, הֲרֵי הוּא בֶּן חוֹרִין. לְפִיכָךְ צָרִיךְ לְהַטִּיל עָלָיו שׁוּם עֲבוֹדָה בְּעוֹדוֹ בַּמַּיִם, שֶׁיְּהֵא נִרְאֶה כְּעֶבֶד, שֶׁלֹּא יַקְדִּים וְיֹאמַר: אֲנִי טוֹבֵל לְשֵׁם בָּן חוֹרִין. אֲבָל עוֹבֵד כּוֹכָבִים שֶׁמוֹכֵר אֶת עַצְמוֹ לְיִשְׂרָאֵל, קוֹנֶה גּוּפּוֹ מִיָּד וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַקְדִּים לִטְבֹּל לְשֵׁם בֶּן חוֹרִין.

Seif 9

If one acquires a slave from an idolater, we do not own him until we are able to immerse him in the name of slavehood. If for whatever reason we purchase him before and then immerse him (it will end up being) for the sake of attaining his freedom, he therefore will be a free man. For this reason we need impose any form of servitude on him while in the water, so that it will look like he is a slave, if not beforehand he will say, I am immersing for sake of becoming a free man. However if an idolater sells himself to a Jew, we purchase him immediately and not give him the chance to immerse for the sake of his freedom.

י בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁכְּשֶׁלָּקַח עֶבֶד מֵהָעוֹבֵד כּוֹכָבִים אֵין הַגּוּף קָנוּי לוֹ, כְּשֶׁאוֹתוֹ עוֹבֵד כּוֹכָבִים קָנָה אוֹתוֹ עֶבֶד עַל יְדֵי שֶׁנִּמְכַּר לוֹ הוּא עַצְמוֹ. אֲבָל אִם קְנָאוֹ בְּדִינָא דְּמַלְכוּתָא, דְּקָנֵי לֵיהּ גּוּפֵיהּ, וּלְקָחוֹ מִמֶּנוּ יִשְׂרָאֵל, אִם קָדַם וְטָבַל לְשֵׁם בֶּן חוֹרִין לֹא קנָה עַצְמוֹ בּוֹ חוֹרִין.

Seif 10

This is what we are saying, that the slave we took from the Idolater we don't own him (his body), when he (the) idolater purchases him as a slave by means of the slave selling himself. However if he is purchased (by the Idolater) according to the local law, his body belongs to him (his master), and then if he is acquired by a Jew (it belongs to him), and he purchased him (his body) before (immersion) and then he immerses him it will be for his freedom and he would of bought himself a free man.

יא מִי שֶּׁיֵשׁ לוֹ שִׁפְחָה וַעֲדַיִן לֹא טָבְלָה לְשֵׁם עַבְדוּת, אָסוּר לְאַחֵר לְהַטְבִּילָהּ בְּלֹא רְשׁוּת הָאָדוֹן.

Seif 11

He who has a maidservant and has still not immersed her for slavehood, it is forbidden to do so afterwards (before the fact) without permission from her master.

יב הַמָּל אֶת הָעֲבָדִים, מְבָרֵךְ: אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וְצִוָּנוּ לָמוּל אֶת הָעֲבָדִים אֶת הָעֲבָדִים. וְאַחַר כָּךְ מְבָרֵךְ: אקב"ו לָמוּל אֶת הָעֲבָדִים וּלְהַטִּיף מֵהֶם דַּם בְּרִית וְכוֹ' בָּרוּךְ אַתָּה ה' כּוֹרֵת הַבְּרִית.

Seif 12

When one circumcises a slave he blesses, Blessed are you Lord King of the universe who has sanctified us with his commandments and commanded us to circumcise slaves. And afterwards we bless:AKB"V to circumcise slaves and extract from them the blood of the covenant and so forth, blessed are you Lord who establishes the covenant.

יג צָרִיךְ לְכַסוֹת עֶרְוָתוֹ בִּשְׁעַת בְּרָכָה, כֵּיוָן שֶׁהוּא גָּדוֹל. Seif 13

One needs to cover his nakedness while saying the blessing.

יד אֵין עֶבֶד עִבְרִי נוֹהֵג אֶלָּא בִּזְמַן שֶׁהַיּוֹבֵל נוֹהֵג. וְהָנֵי מִלֵּי לְמִקְנְיֵהּ גּּוּפֵיהּ לִשְׁאָר דִּינֵי עֶבֶד עִבְרִי, אֲבָל הֵיכָא דְּקַנְיֵהּ שַּׁבַּאי לְמִעֲשֶׂה יָדִיו בְּדִינָא דְּמַלְכוּתָא, כְּגוֹן שֶׁנִּשְׁבָּה בְּמִלְחָמָה שֶׁמְכֵרוּהוּ גּוֹבֵי הַמַּס, הָדָר מָצֵי לְזַבּוּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעֲשֵׂה יָדִיו, שָׁמְכִרוּהוּ גּוֹבֵי הַמַּס, הָדָר מָצֵי לְזַבּוּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּמֵי מִקְנָתוֹ אוֹ דְּמֵי שָׁוְיוֹ, וּמָצִי הַאִי עֶבֶד לְמֵיהַב לְרַבֵּיהּ יִשְׂרָאֵל דְּמֵי מִקְנָתוֹ אוֹ דְּמֵי שָׁוְיוֹ, וְנָפִיק, וְיַד הָאָדוֹן עַל הַתַּחְתּוֹנָה לִקּח הַפָּחוֹת.

There is no authority for Hebrew Slaves except in the era that the Jubilee was observed. This is said in the terms of purchase (like from a Beth Din) relating to all the rules governing Hebrew Slaves. However, in the situation when his (Hebrew Slaves) talent is sold under the secular law, such as he was detained in war or sold by tax authorities, then he may employ (The Hebrew Slave) for that talent only. The (Hebrew Slave) serves his Jewish Master for the amount paid or the value of acquiring him, and he (Hebrew Slave) is released. The hand of the Master is at a loss to accept the least.

טוּ אֲנָשִׁים שֶׁאֵינָם נוֹהֲגִים כַּשׁוּרָה, מֻתָּר לִרְדוֹתָן בְּחָזְקָה וּלְהִשְׁתַּעִבֵּד בָּהֶם.

Seif 15

People who do not act in as they should— it is permissible to subjugate them by force and be served by them.

טז מֶלֶךְ שֶׁגָּזַר שֶׁכָּל מִי שֶׁלּׂא יִתֵּן הַמַּס הַקָּצוּב עַל כָּל אִישׁ וְאִישׁ יִשְׁתַּעְבֵּד לָזֶה שֶׁנָּתַן הַמַּס עַל יָדוֹ, הְרֵי זוֹ מֻתָּר לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ יוֹתֵר מִדַּאי, אֲבָל לֹא כְּעֶבֶד. וְאִם אֵינוֹ נוֹהֵג כַּשׁוּרָה, מֻתָּר לְהִשִּׁתַּמֵשׁ בּוֹ כִּעֵבֶד.

Seif 16

If a king decrees that all who do not pay taxes be enslaved to the person who pays the head tax for him, a person who pays the head tax for someone may use that person for labor beyond the ordinary measure. He may not, however, use him as a slave. If, however, that person does not conduct himself properly, he may utilize him as a slave.

יז הַקּוֹנֶה עֶבֶד עוֹבֵד כּוֹכָבִים מִיִּשְׂרָאֵל, אוֹ מֵעוֹבֵד כּוֹכָבִים, וְכֵן עוֹבֵד כּוֹכָבִים שָׁמָּכַר בָּנִיו וּבְנוֹתִיו, הֲבִי עוֹבֵד כּוֹכָבִים שֵׁמְּכַר עַצְמוֹ לְיִשְׂרָאֵל אוֹ שֶׁמָּכַר בָּנִיו וּבְנוֹתִיו, הֲבִי הוּא כְּעֶבֶד כְּנַעֲנִי, אֶלָּא שָׁאוֹתוֹ שֶׁלּוֹקֵחַ מֵעוֹבֵד כּוֹכָבִים אֵין גּוּפּוֹ קְנוּי אֶלָּא לְמַעֲשֵׂה יָדָיו, אֶלָּא אִם כֵּן קְנָאוֹ בְּדִינָא דְּמַלְכוּתָא וּבְּכִלּוּי, אָלָא לְמַעֲשֵׂה יָדָיו, אֶלָּא אִם כֵּן קְנָאוֹ בְּדִינָא דְּמַלְכוּתָא וּבְּכֵלְם, כָּל זְמֵן שֶׁלֹּא הִטְבִּילוֹ לְשֵׁם עַבְדוּת, דִּינוֹ כְּעוֹבֵד כּוֹכָבִים לְכָל דָּבָר. וּלְאַחַר שָׁיַּטְבִּילְנּוּ לְשֵׁם עַבְדוּת, הוּא עֶבֶד וְחַיָּב לְכָל דָּבָר. וּלְאַחַר שָׁיַּטְבִּילְנּוּ לְשֵׁם עַבְדוּת, הוּא עֶבֶד וְחַיָּב בְּבְר, בְּמָבְי שָׁהָאשָׁה חֵיּבֶת בָּהֶן, וּבְעֶבֶד זֶה מֻתָּר לַעֲבֹד בְּפְּכֶרְ. וְאַבְי שִׁר וְיִי שֶׁלּ שִּרְ חַיִּלְמָה שֶׁיְּהִין כָּךְ, מִמִּדַת חֲסִידוּת וְדַרְכֵי הַחָכְמָה שֶׁיְּהֵא אָדָם רַחֲמָן וְלֹא יַכְבִּיד עֻלּוֹ עַל עַבְדּוֹ וְלֹא יָצֵר לוֹ, וְיַאֲכִילֵהוּ

וְיַשְׁקֵהוּ מִכָּל מַאֲכָל וּמַשְׁקֶה, וְלֹא יְבַזֶּהוּ לֹא בַּיָּד וְלֹא בִּדְבָרִים וְלֹא יַרְבֶּה עָלָיו צְעָקוֹת וְכַעַס, אֶלָּא יְדַבֵּר עִמּוֹ בְּנַחַת וְיִשְׁמַע טַעֵנוֹתָיו.

Seif 17

If one buys an Idolatrous slave from a Jew or from another Idolater, and as well as an idolater who sold himself to a Jew or sold himself his sons and daughters, they are as cannanite slaves.

However if he is acquired by an Idolater we don't purchase his body however we could purchase him for his talent/work, unless he was bought according to local law or similiar, anytime that we do not immerse him for slavery, they have the status idolaters in all respects.

And if we immerse one for slavery, hes a slave and obligated to the mitzvot that pertain to woman, and because its a slave it is permitted to give him oppressive labor. Although this is the law according to our standards of decency and the ways of our sages which expects a person to be merciful and not make his slave carry a heavy yoke nor cause him distress, He should also allow them to partake

of all the food and drink he serves, Similarly, we should not embarrass a slave by our words nor should one shout or vent anger upon them but rather speak with them pleasantly, and hear their complaints.

יח מֶלֶךְ עוֹבֵד כּוֹכָבִים שֶׁעָשָׂה מִלְּחָמָה וְהֵבִיא שְׁבוּיִים וּמְכָּרָם, וְמֵלֶךְ עוֹבֵד כּוֹכָבִים שֶׁעָשָׂה מִלְחָמָה וְהֵבִיא שְׁבּוּיִם וּמְכָּרָם, וְכֵן אִם הִרְשָׁה לְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה שֶׁיֵלֵךְ וְיִגְנֹב מֵאֻמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה עְמֵּוֹ מִלְחָמָה יָבִיא וְיִמְכֹּר לְעַצְמוֹ, וְכֵן אִם הִיוּ דִּינָיו דְּכָל מִי שֶׁלֹּא עְמֵּוֹ מְלָחָמָה יָבָּיא וְיִמְכֵּר, הְרֵי יִתְּן הַמֵּס יִמְּכֵר אוֹ מִי שֶׁיַעֲשֶׂה, כָּךְ וְכָךְ אוֹ לֹא יַעֲשֶׂה, יִמָּכֵר, הְרֵי יִתְּן הַבְּד כְּנַעֲנִי לְכָל דִּינִים אֵלּוּ הְרֵי הוּא כְּעֶבֶד כְּנַעֲנִי לְכָל יִּי דִּינִים אֵלּוּ הְרֵי הוּא כְּעֶבֶד כְּנַעֲנִי לְכָל יִי מִיּבָר.

Seif 18

An Idolatrous king that makes a war and brings captives to be sold, so he let anyone who wants to go and capture (people) from a nation we're at war with and bring (captives) to sell as slaves, or if his laws state that whoever does not pay his taxes - or does such and such or fails to do such and such - may be sold as a slave, the laws he ordains are

binding, and these individuals are considered Canaanite slaves with regard to all matters.

ָט הָאִשָּׁה קוֹנָה שְׁפָחוֹת אֲבָל אֵינָהּ קוֹנָה עֲבָדִים, אֲפִלּוּ קְטַנִּים, מְפָּנָי הַחֲשָׁד. מְפָּנָי הַחֲשָׁד.

Seif 19 A woman can own female slaves but not male slaves, even male children out of suspicion.

יָכוֹל הָרַב לוֹמַר לְעַבְּדּוֹ: עֲשֵׂה עִמִּי וְאֵינִי זָנְךָ. אֲבָל עַבְדֵי נִכְּסֵי בּיָכוֹל הָרַב לוֹמַר לְעַבְדּוֹ: עֲשֵׂה עִמִּי וְאֵינִי זָנְךָ. אֲבָל עַבְדֵי נִכְּסֵי.

Seif 20

A master may tell his slave: "Work for me, but I will not feed you," however slaves a wife acquired through inheritance one has an obligation to feed.

כא הַקּוֹטֵעַ יַד עֶבֶד כְּנַעֲנִי שֶׁל חֲבֵרוֹ, נוֹתֵן חֲמִשָּׁה דְּבָרִים לָאָדוֹן וְהָעֶבֶד נִזּוֹן מֵהַצְדָּקָה, אַף עַל פִּי שֶׁהָאָדוֹן לוֹקַחַ הַשֶּׁבֶת, שֶׁהְרֵי יָכוֹל לוֹמֵר לוֹ: עֲשֵׂה עִמִּי, וְאֵינִי זָנְךָ. וְהָרִפּוּי, נוֹתֵן לִרְפּוּאָתוֹ. וְאִם אֲמָדוּהוּ לְהִתְרַפְּאוֹת בְּה' יָמִים, וְעָשׂוּ לוֹ סַמִּים חֲזָקִים שֶׁמְּהֵר אֲמָדוּהוּ לְהִתְרַפְּאוֹת בְּה' יָמִים, וְעָשׂוּ לוֹ סֵמִים חֲזָקִים שֶׁהָעֶבֶד לְהִתְרַפְּאוֹת בְּג' יָמִים, הָאָדוֹן לוֹקֵחַ הַיִּתְרוֹן אַף עַל פִּי שֶׁהָעֶבֶד לְהִתְרַפְּאוֹת בְּסִמִּים הַחֲזָקים. נִצְטַעֵר בַּסַמִּים הַחֲזָקים.

Seif 21

If one amputates the hand of his neighbors canaanite slave, he must give his master 5 things and to the slave he rightfully sustains him, although the master gets paid for his damages, you can say to him (the slave):work for me and I'll sustain you. Although you must allow him to recover if he estimates his recuperation will take 5 days, and if you make him a tonic for strength and he quickly recuperates in 3 days, then the master can take and profit in spite of his slaves anguish (bec of the tonic).

ָּכָב כָּל מַה שֶּׁקָּנָה עֶבֶד, קָנָה רַבּוֹ. בֵּין שֶׁמָּצָא מְצִיאָה אוֹ נָתְנוּ לוֹ מַתָּנָה, בֵּין שֵׁנִּתָנָהּ לוֹ הָאָדוֹן אוֹ אַחֵר, לֹא זָכָה בָּהּ אֶלָּא הַכֹּל לָאָדוֹן, בֵּין גּוּף בֵּין פֵּרוֹת. אֲפִּלוּ אָמַר לֵיהּ: עַל מְנַת שָׁאֵין לְרַבָּךְ רְשׁוּת בּוֹ אֲנִי נוֹתֵן לְךָ, אֵינוֹ כְּלוּם אֶלָּא אִם כֵּן יֹאמַר: אֲנִי נוֹתֵן לְךָ עַל מְנַת שֶׁתַּצֵא בּוֹ לְחֵרוּת.

Seif 22

Everything a slave purchases belongs to his master, whether he finds it or it is give to him as a gift, whether given to him by his master or someone else,

It all belongs to the master, (as does) the field and what it produces, even if someone says to him: (i'm giving you this) on the condition that your master has no right to it, it is (still) of no effect unless you say: I am giving you this on the condition that you go out with it to freedom.

כג עֶבֶד כְּנַעֲנִי, בֵּין קְנָאוֹ בְּעוֹדוֹ עוֹבֵד כּוֹכָבִים בֵּין קְנָאוֹ אַחַר שָׁהִטְבִּילוֹ רַבּוֹ, נִקְנֶה בְּכֶּסֶף אוֹ בִּשְׁטָר אוֹ בְּחָזְקָה, בֵּין קְנָאוֹ מֵיִשְׂרָאֵל. וַחֲזָקָה הוּא שֶׁיִּשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ, מֵעוֹבֵד כּוֹכָבִים בֵּין קְנָאוֹ מִיִּשְׂרָאֵל. וַחֲזָקָה הוּא שֶׁיִּשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ, מֵעוֹבֵד כּוֹכָבִים בֵּין קְנָאוֹ מִיּיְשְׂרָאֵל. וַחֲזָקָה הוּא שֶׁיִּשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ, כְּגוֹן שֶׁיַתִּיר לוֹ מִנְעָלוֹ אוֹ, יַנְעִילֶנוּ אוֹ שֶׁהוֹלִיךְ כֵּלָיו לְבֵית כְּגוֹן שְׁיַבִּישׁוֹ אוֹ הִפְשִׁיטוֹ, הִרְחִיצוֹ, סָכוֹ אוֹ גֵּרְדוֹ

Seif 23

A canaanite slave, whether you bought him while he was an idolater or whether you bought him after his master immersed him, is acquired by money or a document or under an accepted presumption, whether he bought him from an idolater whether he bought him from a Jew. It becomes an established presumption when he uses him,

such as having the servant untile his shoe, put on his shoe, or having him carry his clothes to the bathhouse or dress him or undress him, washes him, anoints or scrubs him.

כד הָגְבִּיהַ הָעֶבֶד לָרֵב לְצֹרֶךְ תַּשְׁמִישׁ, קְנָאוֹ. הִגְבִּיהַ הָרֵב לֹצֹרֶךְ תַּשְׁמִישׁ, קְנָאוֹ. לִא קנָאוֹ

Seif 24

If the slave lifts the master like a utilized commodity, the slave is acquired.

If the master lifts the slave, the slave is not acquired.

ָכָה נִקְנֶה בַּחֲלִיפִּין וְכֵן נִקְנֶה בִּמְשִׁיכָה, שֶׁתְּקָפּוֹ וּמְשָׁכּוֹ אֵלָיו. אָבָל אָם קְרָאוֹ וְהוּא בָּא אֵלָיו, לֹא קְנָאוֹ אֶלָּא אָם כֵּן הוּא קָטָן. אֲבָל אָם קְרָאוֹ וְהוּא בָּא אֵלָיו, לֹא קְנָאוֹ אֶלָּא אָם כֵּן הוּא קָטָן. Seif 25

If one acquires a slave through an exchange, he's acquired through pulling, or forcibly pulling the slave to himself. However if one called the slave and then he came he is not acquired unless he was a child.

כו הָעֶבֶד קוֹנֶה אֶת עַצְמוֹ בְּכֶּסֶף אוֹ בְּרָאשֵׁי אֵיבָרִים אוֹ בִּשְׁטָר. פֵּיצַד קוֹנֶה אֶת עַצְמוֹ בְּכֶּסֶף, כְּגוֹן שֶׁנָּתַן אֶחָד לְרַבּוֹ מָעוֹת וְאָמַר לֵיה: עַל מְנַת שֶׁיֵּצֵא עַבְדְּרָ בָּהֶם לְחֵרוּת, כֵּיוָן שֶׁקְבֵּל הָרַב הַכֶּסֶף אוֹ שְׁוֹה כָּסֶף יָצָא הָעֶבֶד לְחֵרוּת וְאִין צָרִיךְ דַּעַת הָעֶבֶד. הַכָּסֶף אוֹ שְׁוֹה כָּסֶף יָצָא הָעֶבֶד לְחֵרוּת וְאָמַר: עַל מְנַת שֶׁתַּצֵא בָּהֶם וְכֵן אִם נָתַן אֶחָד לָעֶבֶד מָעוֹת וְאָמַר: עַל מְנַת שֶׁתַּצֵא בָּהֶם לְחֵרוּת, אִם נָצָה הָאָדוֹן לְקַבֵּל הַמָּעוֹת יָצָא הָעֶבֶד לַחֵרוּת, וְאִם לָצָה הָאֶבֶד הַמְּעוֹת לֹא לָצָה, לֹא קָנָה הָעֶבֶד הַמְּעוֹת Seif 26

A slave acquires his freedom with either money, or from losing the tips of his limbs or with by securing a bill of ownership.

How is it done by money?

For example when someone else gave the slave's master money and tell him: This amount is yours for the sake of giving your slave his freedom, Once his master receives the money or merchandise worth money, the slave is granted his freedom, this all could be done without the knowledge of the slave. Similarly, the slave can be freed if a person gives the slave money, specifying that it is given to him "with the intent that he use it to obtain his freedom." If the Master wishes to accept the money the slave acquires his freedom if not the slave does not (even) keep the money.

כז כֵּיצַד בְּרָאשֵׁי אֵבָרִים, עֶבֶד שֶׁמָּל וְטָבַל לְשֵׁם עַבְדוּת, אִם סְמֵּא אֲדוֹנָיו אֶת עֵינוֹ, אוֹ הִפִּיל שָׁנּוֹ, אוֹ חִסְרוֹ אֶחָד מֵרָאשֵׁי סְמֵּא אֲדוֹנָיו אֶת עֵינוֹ, אוֹ רָאשֵׁי אָזְנָיו, אוֹ רֹאשׁ הַחֹטֶם, אוֹ רֹאשׁ אָצְבְּעוֹתָיו יָדָיו וְרַגְלָיו, אוֹ רָאשֵׁי אָזְנָיו, אוֹ רֹאשׁ הַחֹטֶם, אוֹ רֹאשׁ הַבְּאשִׁי הַדַּדִּים שֶׁבָּאשָׁה, יוֹצֵא לְחֵרוּת וְצָרִיךְ גֵּט שִׁבְּאשִׁי הַדַּדִּים שֶׁבָּאשָׁה, יוֹצֵא לְחֵרוּת וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר. אֲבָל חָתַךְ לְשׁוֹנוֹ, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת

Seif 27

How does a slave acquire his freedom by the loss of one of his limbs? A slave that is circumcised and immersed for the sake of slavehood, if he was blinded by his master, or if he knocked out his tooth or is made to loose the tip of a finger or toes or nose or penis or nipples of a woman, he (or she) is granted his (or her) freedom and receives a bill of release. However if his tongue is cut off he is not set free.

כח סֵרְסוֹ בַּבֵּיצִים וְנִתְּקָן מֵהַכִּיס לְגַמְרֵי, יוֹצֵא לְחֵרוּת. אֲבָל אִם כַּח סֵרְסוֹ בַּבֵּיצִים וְנִתְּקָן מֵהַכִּיס לְגַמְרֵי, יוֹצֵא לְחֵרוּת כָּרִּתָם וַעֲדַיִן תְּלוּיִים בַּכִּיס, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת.

Seif 28

If the slave was castrated completely, he is set free. However if his genitals are slightly cut but still intact he does not gain his freedom.

כט הָיְתָה לוֹ אֶצְבַּע יְתֵרָה וַחֲתָכָהּ, אִם עוֹמֶדֶת בְּסֵדֶר הָאֶצְבָּעוֹת יוֹצֵא לְחֵרוּת.

Seif 29

If there is a slave with an extra finger gets it cut off by his master, if the finger stands in the order of the other fingers he is set free.

ל תָּלַשׁ בִּזְקָנוֹ וְדִלְדֵל בּוֹ עֶצֶם מֵהַלֶּחִי, יוֹצֵא לְחֵרוּת. Seif 30

If the master pulls out the slaves beard and by doing so dislocates his jaw bone he is granted his freedom.

תּה וְסוֹפָהּ לַחֲזֹר, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת. לֹא הָכָּהוּ עַל יָדוֹ וּצְמָתָהּ וְסוֹפָהּ לַחֲזֹר, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת. Seif 31

If the master struck his hand and it became swollen, he doesn't receive his freedom.

לב הפּיל שָׁנּוֹ שֶׁל קָטָן שֶׁעָתִיד לְהַחֲלִיפָהּ, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת. Seif 32

If the master knocks out the tooth of child that will grow back the child (slave) does not receive his freedom. לג הָיְתָה עֵינוֹ כֵּהָה קְצָת וְהִכָּהוּ בָּהּ וְסִמְּאָהּ, אִם מִתְּחִלָּה הָיָה יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ קְצָת, יוֹצֵא בּוֹ לְחֵרוּת. אֲבָל אִם חִטְּטָהּ, אֲפִלּוּ לְא הָיָה יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ כְּלָל, יוֹצֵא לַחֵרוּת שֶׁהְרֵי חִסְרוֹ אֲפָלּוּ לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ כְּלָל, יוֹצֵא לַחֵרוּת שֶׁהְרֵי חִסְרוֹ עוֹשֶׂה אֵבֶר. וְהוּא הַדִּין בְּאֶחָד מֵרָאשִׁי אֲבָרִים שֶׁהָיָה בָּטֵל וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה אֵבֶר. וְהוּא הַדִּין בְּאֶחָד מֵרָאשִׁי אֲבָרִים שֶׁהָיָה שֶּׁהְרֵי חִסְרוֹ אֵבֶר.

Seif 33

If his eye was not functioning well and then it was struck and he was blinded, if at the beginning he was able to use it (atleast) some, he goes free. However if the master cut it out, even if he wasn't able to use it at all the slave goes free because the master caused him to lose an organ.

The same law applies with regard to any other of the tips of the organs that are not functional and cannot be used for labor, if they are cut the slave is released because of losing an organ/limb.

לד הָכָּהוּ עַל עֵינוֹ וְחָסֵר מֵאוֹרָהּ, עַל שִׁנּוֹ וְנִדְּדָהּ, אָם יָכוֹל לְהִשְּׁתַּמֵשׁ בּוֹ עֲדַיִן אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת.

Seif 34

If the master struck his eye and the slaves vision was impaired or struck him on his tooth and it

becomes loose, if he is able to use them (where he was struck) he does not go free if not he does go free.

לה הְּכָּהוּ עַל עֵינוֹ וְסִמְּאָהּ, עַל אָזְנוֹ וְחֵרְשָׁהּּ, יוֹצֵא לְחֵרוּת. אֲבָל אָם הִכָּה בַּכֹּתֶל כְּנֶגֶד עֵינוֹ אוֹ כְּנֶגֶד אָזְנוֹ וְנִבְעַת עַד שֶׁאֵינוֹ רוֹאֶה וְאֵינוֹ שׁוֹמֵע, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת.

Seif 35

If the master struck the eye and blinded the slave, or his ear and made him deaf, the slave is freed. However if he struck his eye or ear against a wall and in turn becomes mentally disturbed to the point that he can't see or cannot hear he doesn't go free.

לו בְּכָל אֵלּוּ אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת עַד שָׁיַעֲשֶׂה הָאָדוֹן בְּכַוָּנָה. לְפִיכָךְ אָם כִּוֵּן לִזְרֹק אֶבֶן בִּבְהֵמָה, וְנָפְלָה בָּעֶבֶד, וְחָתְכָה אֶצְבָּעוֹ אוֹ הִפִּיל שִׁנּוֹ, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת. וְכֵן אִם הוֹשִׁיט יָדוֹ לִמְעֵי שִׁפְּחָתוֹ, וְסִּמֵּא עֵין עֻבָּר שֶׁבְּמֵעֶיהָ, אֵינוֹ יוֹצֵא לְחֵרוּת שֶׁהֲרֵי לֹא יָדַע דָּבָר שֶׁיִּתְכַּוּן לוֹ. אֲבָל אִם הָיָה רַבּוֹ רוֹפֵא וְאָמֵר לֵיהּ: כְּחֹל עֵינַי, וְסִמְּאָהּ, יוֹצֵא לְחֵרוּת שֶׁהֲרֵי כִּוֵּן לָאֵבֶר.

Seif 36

In all these cases the slave doesn't go free for actions done unintentionally by the owner. Thus if the master intended to hit an animal with a rock but instead hit the slave and cut a finger or knocked out a tooth the slave does not go free. And If the master inserted his hand into the womb of his maid-servant and blinded the eye of the fetus within, he is not granted his freedom, for he was not aware of the entity thus he could intend to strike it. However if the Master is the slaves doctor and the slave told him: "Treat my eye for me," and he ends up blinded it, the slave goes free because his intention/attention was on the Limb/Organ.

לז מִי שֶׁחֶצְיוֹ עֶבֶד וְחֶצְיוֹ בֶּן חוֹרִין, אוֹ עֶבֶד שֶׁל ב' שֻׁתָּפִין, אֵין יוֹצְאִין בְּרָאשֵׁי אֵיבָרִים, מִשׁוּם דְּאָמֵר קְרָא: עַבְדּוֹ הַמְיֻחָד לוֹ. Seif 37 One who is half slave and half free, or a slave which is owned by two masters he does not receive his freedom by losing the tips of his limbs, because the Pasuk says that one's slave belongs uniquely to himself.

לח עַבְדֵי צֹאן בַּרְזֶל יוֹצְאִים בְּרָאשֵׁי אֲבָרִים לְאִישׁ, אֲבָל לֹא לָחְ עַבְדֵי צֹאן בַּרְזֶל יוֹצְאִים בְּרָאשֵׁי אֲבָרִים לְאִישׁ וְלֹא לְאִשָּׁה. וְשֶׁל נִכְסֵי מְלוֹג, אֵין יוֹצְאִין לֹא לְאִישׁ וְלֹא לְאִשָּׁה. Seif 38

A slave that is considered a heritage asset is not released because of the loss of the tips of their limbs or organs if the husband was the cause but not if the wife caused it. And if its usufruct property he doesn't go free because he neither belongs to the husband or wife.

לט הפּיל שֵׁן עַבְדּוֹ וְסִמֵּא עֵינוֹ, יוֹצֵא בְּשִׁנּוֹ וְאֵינוֹ נוֹתֵן דְּמֵי עֵינוֹ. וְאִם תָּפַס אֵין מוֹצִיאִין מִיָּדוֹ. וְאִם כָּתַב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר בֵּין הִפִּיל שִׁנּוֹ לְסִמֵּא עֵינוֹ, חַיָּב לִתֵּן לוֹ דְּמֵי עֵינוֹ If one knocks out the tooth of his slave and blinds his eye, he goes free and does not have to pay damages for his eye. If he seizes the money owed to him we don't remove it from his hand. And if he (his master) writes him a bill of release in the middle of knocking his tooth and blinded his eye, he is obligated to pay damages for his eye.

מ יְצִיאַת הָעֶבֶּד בְּרָאשֵׁי אֵיבָרִים, אַף עַל פִּי שֶׁהוּא קְנָס, נוֹהֵג בַּיְבִּן הַזֶּה, שֶׁאִם בָּאוּ עֵדִים בַּדָּבָר אֵינוֹ יָכוֹל לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ. וְיֵשׁ בַּיְּמַן הַזֶּה, שֶׁבָּתַב שֶׁמְשַׁמְתִין אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּכְתֹּב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר.
Seif 40

The releasing of slaves because of lost limbs, even though it is a fine, our custom today is that if witnesses come regarding the thing tell him that he can't use him.

And there are some who write that we excommunicate him until he writes him a document of release.

מא פֵּיצַד בִּשְּׁטָר, כּּוֹתֵב עַל הַנְּיָר אוֹ עַל הַחֶּכֶס: הֲרֵי אַתָּה בֶּן חוֹרִין, אוֹ הֲרֵי אַתָּה לְעַצְמְרָ, אוֹ אֵין לִי עֵסֶק בְּּךָ, וּמוֹסְרוֹ לְיָדוֹ אוֹ לְאַחֵר בִּשְׁבִילוֹ, אֲפִלּוּ בְּלֹא יְדִיעַת הָעֶבֶד, שֶׁזְּכוּת הוּא לוֹ שֶׁיֵצֵא לְאַחֵר בִּשְׁבִילוֹ, אֲפִלּוּ בְּלֹא יְדִיעַת הָעֶבֶד, שֶׁזְּכוּת הוּא לוֹ שֶׁיֵצֵא בִּוֹ מְתַּחַת יַד רַבּוֹ לְחֵרוּת, וְאִם מוֹחֶה בְּיָדוֹ מִלְּקַבְּלוֹ, לֹא יָצָא בּוֹ לְחֵרוּת, וְאִם מוֹחֶה בְּיָדוֹ מִלְּקַבְּלוֹ, לֹא יָצָא בּוֹ לְחֵרוּת.

Seif 41

How does a slave achieve his freedom through the transfer of a legal document? The master must write to him on a paper or on a shard: "Behold, you are a free man," "Behold, you are your own property," "I no longer have anything to do with you," And handed over to him or to another for him, Even without the knowledge of the slave because it is benefit to him to be freed from under the master's hand to freedom, however if he protests when he receives it he does not go free.

מב אָמַר לוֹ אֶחָד מֵאֵלוּ הַלְּשׁוֹנוֹת עַל פֶּה, אֵינוֹ כִּלוּם.

Seif 42

If others informed him with those expressions (verbally) "it is of no consequence".

מג הַכּוֹתֵב לְשִׁפְחָתוֹ: הֲרֵי אַתְּ מֻתֶּרֶת לְכָל אָדָם, אֵין זֶה לְשׁוֹן שַּׁחִרוּר.

Seif 43

For his female slave if he writes: Behold you are permitted to anyone, it is of no consequence.

מד מָסַר לוֹ הַשְּׁטָר בִּפְנֵי עֵדִים, אוֹ שֶׁהָיוּ הָעֵדִים חֲתוּמִין בּוֹ וּמָסְרוּ לוֹ בֵּינוֹ לְבֵין עַצְמוֹ, יָצָא בּוֹ לְחֵרוּת. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁצָּרִיךְ שְׁצָּרִיךְ לוֹ בִּינוֹ לְבֵין עַדְים. וְאָם אָנוּ רוֹאִים אוֹתוֹ חָתוּם אֵין צָרִיךְ שֶׁיִּמְסְרֶנּוּ לוֹ בִּפְנֵי עֵדִים. וְאָם אָנוּ רוֹאִים אוֹתוֹ חָתוּם אֵין צָרִיךְ שֶׁיִּמְסְרֶנּוּ לוֹ בִּפְנֵי עֵדִים. וְאָם אָנוּ רוֹאִים אוֹתוֹ תִּוֹלִים שֵׁבַּדִּין נִמְסַר.

Seif 44

If he is given the document in the presence witnesses. or, if witnesses have signed on the bill of release and he gives the slave the bill of release in private, he attains his freedom. There are those who say that it needs to be given to him in the presence witnesses.

And if we see it signed, there is no need for us to receive testimony ascribing that it was legally delivered.

מה בְּשִּׁשָּה דְּבָרִים שָׁוִים שָׁחְרוּרֵי עֲבָדִים לְגִטֵּי נָשִׁים, וּבִשְּאָר הַדִּבָרִים הֵרֵי הֵם כִּשָּאָר כָּל הַשִּּטָרוֹת. וְאֵלּוּ הֵם הַשִּּשָּׁה:

- ָפְּסוּלִים בְּעֵרְכָּאוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים.1,
- וּכִשֶּׁרִים בִּעֶד כּוּתִי. 2.
- וּצְרִיכִים כְּתִיבָה לְשֵׁם הַמִּשְׁתַּחְרֵר עַצְמוֹ.3.
- 4. וָאֵין נִכְתַּבִים בִּמְחֻבָּר,
- ן אַין חוֹתִמִים עֲדֵיהֶם אֶלָּא זֶה בִּפְנֵי זֶה.
- אָחָד גִּטֵּי נָשִׁים וְאֶחָד שִׁחְרוּרֵי עֲבָדִים שָׁוִים בְּמוֹלִיךְ וּמֵבִיא.6

Seif 45

There are six things in where a bill of release given to a slave is equivalent to a bill of divorce. With regard to other matters, a bill of release is equivalent to other legal documents. These are the six:

1) they are not acceptable if prepared by the courts of idolaters;

- 2) they are acceptable if one witness is a cuthean,
- 3) they must be written for the sake of the slave who is being freed;
- 4) they may not be written on an article that is attached to the ground;
- 5) the witnesses may sign only in the presence of each other; and
- 6) the same laws apply to a bill of divorce and a bill of release with regard to bringing these legal documents from one place to another.

מוֹ כֵּיצַד, כָּל הַשְּׁטָרוֹת הָעוֹלִים בְּעֶרְכָּאוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, כְּשֵׁרִים בַּתְּנָאִים שֶׁנִּתְבָּאֲרוּ בְּהִלְכוֹת הַלְוָאָה, חוּץ מִגִּטֵּי נָשִׁים כְּשֵׁרִים בַּתְּנָאִים שֶׁנִּתְבָּאֲרוּ בְּהִלְכוֹת הַלְוָאָה, חוּץ מִגִּטֵּי נָשִׁים כְּשֵׁרִים בַּתְּנָאִים שֶׁנִּתְבָּאֲרוּ בְּהִלְכוֹת הַלְוָאָה, חוּץ מִגָּטֵי נָשִׁים.

Seif 46

What is implied? All legal documents that are composed by idolaters are acceptable provided they conform to all the conditions stated in Hilchot

Halva'ah with the exception of bills of divorce for women and bills of release for slaves.

מז כָּל שְׁטָר שֶׁיֵשׁ עָלָיו אֲפִלּוּ עֵד אֶחָד כּוּתִי, פָּסוּל, חוּץ מִגְּטֵי נָשִׁים וְשִׁחְרוּרֵי עֲבָדִים שֶׁהֵם כְּשֵׁרִים בְּעֵד אֶחָד יִשְׂרָאֵל וְעַד אֶחָד כּוּתִי, וְהוּא שֶׁיִּהְיֶה כּוּתִי חָבֵר. וּבַיְּמַן הַזֶּה שֶׁהַכּוּתִים אֶחָד כּוּתִי, וְהוּא שֶׁיִּהְיֶה כּוּתִי חָבֵר. וּבַיְּמַן הַזֶּה שֶׁהַצְּדוֹקִים כְּגוֹיִים לְּכָל דִּבְרֵיהֶם, אָנוּ לְמֵדִים מֵהֶם לַצְּדוֹקִים, שֶׁהַצְּדוֹקִים כְּגוֹיִים לְכָל דִּבְרֵיהֶם, אָנוּ לְמֵדִים מֵהֶם לַצְּדוֹקִים, שֶׁהַצְּדוֹקִים שֵּיּהְיוּ בְּיָה בְּאוֹתוֹ זְמַן, קֹדֶם שֶׁנָּזְרוּ עֲלֵיהֶם שֶׁיִּהְיוּ

Seif 47

Any legal document that is signed by even one witness who is a cuthean is not acceptable, with the exception of bills of divorce for women and bills of release for slaves, provided the Cuthean is known to be precise in his observance.

In the present age, when the Cutheans are considered as gentiles with regard to all matters, we apply the laws stated with regard to them to the Sadducees. For the Sadducees in the present era are considered like the Cutheans of the previous era, before it was decreed that they would be considered like gentiles.

מח בְּגֵט אִשָּׁה הוּא אוֹמֵר: וְכָתַב לָהּ (דְּבָּרִים כּד, א גּ) לִשְׁמָהּ. וּבְגֵט מְחַ בְּגֵט אִשָּׁה הוּא אוֹמֵר: אַן כָתַב לָא נִתַּן לָהּ (וַיִּקְּכָא יִט, כּ), עַד שֶׁיִּכְתּבׁב שָׁחְרוּר הוּא אוֹמֵר: אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ (וַיִּקְּכָא יִט, כּ), עַד שֶׁיִּכְתּבׁב שָׁחְרוּר הוּא אוֹמֵר: אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ (וַיִּקְכָא יִט, כּ), עַד שֶׁיִּכְתּב.

Seif 48

With regard to a woman's bill of divorce, Deuteronomy 24:1 states: "And he shall write to her, "for her sake" and a document free a female (canaanite) slave reads "Nor was freedom given to her," Leviticus 19:2 teaching that the bill of release must be written for her sake.

מט בְּגֵט אִשָּׁה הוּא אוֹמֵר: וְכָתַב וְנָתַן מִי שֶׁאֵינוֹ מְחֻסָּר אֶלָּא נְתִינָה, יָצָא הַכּּוֹתֵב בִּמְחֻבָּר וְאַחַר כָּךְ קָצַץ, שֶׁהְרֵי מְחֻסָּר וְאַחַר כָּרְ קָצַץ, שֶׁהְרֵי מְחֻסָּר וְאָחָר יְבָא הַכּּוֹתֵב בִּמְחֻבָּר וְאַחַר הוּא אוֹמֵר: נִתַּן לָהּ לֹא יְהֵא קְצִיצָה וּנְתִינָה. וּבְגֵט שָׁחְרוּר הוּא אוֹמֵר: נִתַּן לָהּ לֹא יְהֵא קְצִיצָה וּנְתִינָה.

Seif 49

With regard to a woman's bill of divorce, Deuteronomy 24:1 states: "And he shall write to her, he who does not

(the bill should be written) on a substance that is lacking only to be given.

This excludes a bill of divorce that is written while the article on which it is written is attached and afterwards detached. For it is lacking both being detached and being given.

Similarly, with regard to a bill of release, it is written: "given to her," (Lev 19:2) teaching that the bill of release should be lacking only being given.

אָחָד גִּטֵּי נָשִׁים וְשִּׁחְרוּרֵי עֲבָדִים אֵינָם חוֹתְמִים אֶלָּא זֶה בִּפְנֵי . זֵה.

Seif 50

Witnesses may not sign bills of divorce for women and bills of release for slaves outside each other's presence.

נא כֵּיצַד שָׁוִין בְּמוֹלִיךְ וּמֵבִיא, שֶׁהַמֵּבִיא גַּט שִׁחְרוּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ צָרִיךְ לוֹמַר: בִּפְנֵי נִכְתַּב וּבְפָנַי נֶחְתַּם, וּבְחוּצָה לָאָרֶץ אִם אֵין עֵדִים מְצוּיִים לְקַיְמוֹ וְאָמֵר הַשָּׁלִיחַ: בְּפָנַי נִכְתַּב וּבְפְנֵי נֶחְתַּם, זֶה קִיּוּמוֹ, וְאִם בָּא הָאָדוֹן וְעִרְעֵר אַחַר כָּךְ, אֵין וּבִּפְנֵי נֶחְתַּם, זֶה קִיּוּמוֹ, וְאִם בָּא הָאָדוֹן וְעִרְעֵר אַחַר כָּךְ, אֵין .

Seif 51

What is meant by the statement that the same laws apply to bills of divorce and bills of release with

regard to bringing these legal documents from one place to another?

When an agent brings a bill of release from one place to another in the land of Israel, he does not have to testify that it was written and signed in his presence.

And in the diaspora, if there are no witnesses present to verify the authenticity of the bill of release, and the agent states that it was written and signed in his presence, its authenticity is considered as verified. Afterwards, if the master comes and protests, no attention is paid to him, as we have explained with regard to a bill of divorce.

נב כְּשֵׁם שֶׁהָאִשָּׁה מְבִיאָה גִּּטָהּ וְאֵינָהּ צְרִיכָה לְקַיְּמוֹ, הוֹאִיל וְבֵּב כְּשֵׁם שֶׁהָאִשָּׁה מְבִיאָה גִּּטָהּ וְאֵינָהּ צְרִיכָה לְקַיְּמוֹ, הוֹאִיל וְבֵּג יוֹצֵא מִתַּחַת יְדָהּ, כָּךְ הָעֶבֶד שֶׁשְּׁטָר שִׁחְרוּר יוֹצֵא מִתַּחַת וְבָה, כָּךְ הָעֶבֶד שֶׁשְּׁטָר שִׁחְרוּר יוֹצֵא מִתַּחַת יְדָהּ, נְּךְ הָעֶבֶד שֶׁשְּׁטָר שִׁחְרוּר יוֹצֵא מִתַּחַת יְדָהּ, נְּיִךְ לְקַיְּמוֹ.

Seif 52

Just as when a woman brings a bill of divorce, she does not have to have the authenticity of the

document verified, because the bill of divorce is in her possession so when a servant's bill of release is in his possession, he does not have to have the authenticity of the document verified.

נג וּרְשָׁם שֶׁהָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת: בְּפָנֵי נִכְתַּב וּרְפָנַי נֶחְתַּם, אִם הַלְשֵׁם שֶׁהָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת: בְּפָנַי נִכְחַתַּם, אִם . הִתִּנָה עַלֶּיהָ, כֵּן הָעֵבֶד.

Seif 53

Just as the woman must say: "It was written and signed in my presence," when it was stipulated that she do so, as we have explained in that context, the same applies for a servant/slave.

נד כָּל הַכָּשֵׁר לְהָבִיא גֵּט הָאִשָּׁה כָּשֵׁר לְהָבִיא גֵּט הָעֵבֶד.

Seif 54

Everyone who is acceptable to bring a bill of divorce to a woman (as the husband's agent) is also acceptable to bring a bill of release for a slave (as the agent of the master.)

נה הָעֶבֶד מְקַבֵּל לַחֲבֵרוֹ גֵּט מִיַּד רַבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, אֲבָל לֹא מִיַּד רַבּוֹ שֶׁל עַצְמוֹ.

Seif 55

A slave may receive a bill of release for another slave from that slave's master, but not from his own master.

נו הַמּוֹסֵר גֵּט שִׁחְרוּר לְעֶבֶד עַל מְנַת שֶׁיִּשְׁתַּחְרֵֵר בְּבֵית דִּין, לֹא שְׁנָא אִם כָּתוּב בּוֹ: עַצְמְךָ וּנְכָסַי קְנוּיִים לְךָ, לֹא שְׁנָא אִם כָּתוּב בּוֹ: עַצְמְךָ וּנְכָסַי קְנוּיִים לְךָ, עֹצְמוֹ קָנָה עַל פִּי דִּבּוּרוֹ שֶׁיֹּאמַר: בְּפָנַי בָּוֹרְ, עַצְמוֹ קָנָה עַל פִּי דִּבּוּרוֹ שֶׁיֹּאמַר: בְּפָנַי בָּחוֹתְמָיוּ . נִכְסִים לֹא קַנָה עַד שֶׁיִּתְקַיֵּם בְּחוֹתְמָיוּ

Seif 56

If one transfers a bill of release for a servant with the intention that he be released in a court, we do not differentiate if it says: Yourself and the assets you purchased, we do not differentiate if it says: all my property is acquired by you, he acquired his own person by saying: Before me it was written and signed; However he does not acquire it until the authenticity of the document is verified. נד הַכּוֹתֵב כָּל נְכָסָיו לְעַבְּדּוֹ, יָצָא לְחֵרוּת, שֶׁהוּא בִּכְלֵל הַנְּכָסִים, בְּין וְקוֹנֶה עַצְמוֹ בִּכְלֵל הַנְּכָסִים. אֲבָל אִם שִׁיֵּר מִקְצָת הַנְּכָסִים, בֵּין וְקוֹנֶה עַצְמוֹ בִּכְלֵל הַנְּכָסִים. אֲבָל אִם שִׁיֵּר בִּין לֹא פֵּרְשׁוֹ, בֵּין הָיוּ לוֹ קַרְקַע בֵּין מִשַּלְּוּ, בֵּין פֵּרֵשׁ הַשִּׁיוּר בֵּין לֹא פָּרְשׁוֹ, בֵּין הָיוּ לוֹ נְכָסִים אֲחֵרִים, נְכָסִים אֲחֵרִים חוּץ מֵצֵלּוּ שָׁשִּׁיֵּר בֵּין לֹא הָיוּ לוֹ נְכָסִים אֲחֵרִים, לֹא וַבְּלוֹנִי, לֹא וְצִבְּלוֹנִי, לֹא לְנָר בָּלַכְיִי לְנָל נְכָסִי קְנוּיִים לְרָ חוּץ מִדָּבָר פְּלוֹנִי, לֹא וְנָב הַנְּכָסִים יְנָל וְכָסִים לְּרָ חוּץ מִדָּבָר פְּלוֹנִי, לֹא יִנְים לְנָה הַנְּכָסִים יִּנְנה הַנְּכָסִים יִיִּבְא לְחֵרוּת וְלֹא קְנָה הַנְּכָסִים יִּנְים בֹּיוֹ מִיִּב לוֹ:

Seif 57

If someone writes over all his assets to his slave, the slave acquires his freedom, for he is included in assets and acquires himself in all those assets. However if is left over small assets, whether its attached to the ground or his personal belongings, whether he specifies a portion or not, whether he has other assets of those leftover whether they werent other assets, even if he writes to him: yourself and all my assets should be acquired to you besides one object, he does not go out free and does not acquire the assets.

נח הַכּוֹתֵב שְׁטָר אֵרוּסִין לְשִׁפְחָתוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁאָמַר לָהּ: צְאִי בּוֹ לְחֵרוּת וְהִתְקַדְּשִׁי בּוֹ, אֵין זֶה לְשׁוֹן שִׁחְרוּר וְאֵינָהּ לֹא מְקְדֶּשֶׁת וְלֹא מְשֵׁחְרֶרֶת.

Seif 58

Regarding a document for erusin of a maidservant, although it states: go out to freedom and go be betrothed, these are not the words of release, (thus) she is not betrothed nor released.

נט הַמְשַׁחְרֵר שְׁנֵי עֲבָדִים בִּשְׁטָר אֶחָד, לֹא קָנוּ עַצְמָם לֹא קָנוּ. הַכּּוֹתֵב כָּל נְכָסִיו לִשְׁנֵי עֲבָדִיו בִּשְׁטָר אֶחָד, אַף עַצְמָם לֹא קָנוּ. הַכּּוֹתֵב כָּל נְכָסִיו לִשְׁנִי שְׁטָרוֹת, קָנוּ וּמְשַׁחְרְרִין זֶה אֶת זֶה. בַּמֶּה וְאִם כָּתַב בְּשְׁתֵּי שְׁטָרוֹת, קְנוּ וּמְשַׁנְיהֶם: כָּל נְכָסַי נְתוּנִים דְּבָרִים אֲמוּרִים, כְּשֶׁכָּתַב בְּכָל שְׁטָר מִשְׁנֵיהֶם: כָּל נְכָסַי נְתוּנִים לְפְלוֹנִי עֲבְדִי, אֲבָל אִם כָּתַב: חֲצִי נְכָסַי לִפְלוֹנִי עַבְדִּי, אַבְל אִם כָּתַב: חֲצִי נְכָסַי לִפְלוֹנִי עַבְדִּי, אַף בִּשְׁנֵי שְׁטָרוֹת לֹא קָנוּ כְּלוּם Seif 59

One who liberated two slaves with one document, they do not acquire their freedom. Therefore if a person writes a single legal document transferring all his property to two slaves, they do not acquire

their freedom. If the master wrote two documents, one for each slave, they acquire their freedom.

When does the above apply? When the master wrote in each legal document: "All my property is given to so and so and so and so, my slaves.

If, however, he writes: "Half of my property is given to so and so, my slave, and the other half is given to so and so, my slave," even if the owner wrote two documents, the slaves do not acquire anything.

ס הַמְשַׁחְבֵר חֲצִי עַבְדּוֹ, בִּשְׁטָר, לֹא קָנָה הָעֶבֶּד אֶת חֶצְיוֹ לֹּוֹ וְנִשְׁאַר עֶבֶד כְּמוֹ שֶׁהָיָה. אֲבָל אִם שִׁחְבֵר חֶצְיוֹ בְּכֶסף, שֶׁנָּתַן לוֹ דְּמֵי חֶצְיוֹ כְּדֵי לְהִשְׁתַּחְבֵר, קָנָה, וְהוּא חֶצְיוֹ בָּן חוֹרִין. בַּמֶּה דְּבָּיִם אֲמוּרִים, בְּשִׁחְבֵר חֶצְיוֹ בִּיּשְׁטָר וְנִשְׁאַר בּּוֹ חֵצִי הָאַחֵר, אֲבָל אִם מְכָרוֹ אוֹ נְתָנוֹ לְאַחֵר, בֵּין שֶׁהָיָה הַשִּׁחְרוּר וְהַמְּכִירָה אוֹ הַנְּתִינָה כְּשָׁחְרוּר, וְהַלְּהָ שֶׁקָדַם הַמְּכִירָה אוֹ הַנְּתִינָה לְשִׁחְרוּר, וְכֵן עֶבֶד שֶׁל הַנְּעָבֶד אֶת חֶצְיוֹ, וְהַלּוֹקֵחַ אוֹ הַמְקְבֵּל חֵצִי הָאַחֵר. וְכֵן עֶבֶד שֶׁל שְׁנִי שֻׁתָּפִים שֶׁשִּחְרֵר אֶחָד מֵהֶם אֶת חֶלְקוֹ, אֲפִלּוּ בִּשְׁטָר, קָנָה, וְהוֹא חֲצִי בֶּן חוֹרִין.

If one free his slave halfway with a bill of release, the slave does not acquire half of his person, and he is a slave just as he was before. However if he releases half of a slave, because of a monetary payment - e.g., he took money for half his worth with the intent of freeing that half - he acquires (half his freedom). Thus, he is half slave and half free man.

When does the above apply? When the master released half of the slave (with a bill of release) and retained half. If, however, he sold half the slave and gave away the other half after, whether the liberation was through the selling or as a gift likewise whether the sale preceded it or after the release the slave acquires half of his person, and acquires or accepts the other.

Similarly, when a slave is owned by two partners, and one frees his half - whether through money or through a legal document - the slave acquires his half, and he is half slave and half free man.

ָסא הַכּוֹתֵב לְשִׁפְּחָתוֹ מְעֻבֶּרֶת: הֲרֵי אַתְּ בַּת חוֹרִין וּוְלָדֵךְ עֶבֶד, יבָּרִיו קַיָּמִים. אַתְּ שִׁפְחָה וּוְלָדֵךְ בֶּן חוֹרִין, לֹא אָמַר כְּלוּם. דְּבָרָיו קַיָּמִים. אַתְּ שִׁפְחָה וּוְלָדֵךְ בֶּן חוֹרִין, לֹא אָמַר כְּלוּם.

Seif 61

When a master writes a bill of release for his maidservant who is pregnant,

stating "You are free, but your child-to-be remains a slave," his words are binding. If, however, it states: "You remain a maid-servant, but your child-to-be is free," it is of no consequence.

סב מִי שֶׁחֶצְיוֹ עֶבֶד וְחֶצְיוֹ בֶּן חוֹרִין, אֵינוֹ יָכוֹל לִשָּׂא לֹא שִׁפְחָה וְלֹא בַּת חוֹרִין, לְפִיכָךְ כּוֹפִין אֶת רַבּוֹ לְשַׁחְרְרוֹ, וְכוֹתֵב לוֹ שְׁטָר עַל חֲצִי דָּמָיו. וּבְעוֹד שֶׁלֹא כָּתַב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר, מַעֲשֵׂה יָדָיו לְעַצְמוֹ, וְאִם הֵמִיתוֹ שׁוֹר אֵינוֹ מְשַׁלֵּם לֹא קְנָס וְלֹא כֹּפֶר.

בַּפֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּעֶבֶד, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְצֵנֶּה עַלְפְרִיָּה וּרְבִיָּה; אֲבָל שִׁפְחָה, תִּשָּׁאֵר כְּמוֹ שֶׁהְיְתָה וְעוֹבֶדֶת אֶת עַצְמָהּ יוֹם אֶחָד, וְאִם הִכָּה אָדָם עַל יִדָהּ וּצְמָתָהּ וְסוֹפָהּ לַחֲזֹר, אִם הִכָּה בְּיוֹם שֶׁעוֹבֶדֶת אֶת רַבָּהּ, הַנֵּזֶק לְרַבָּהּ. וְמִן כָּל דָּבָר אִם בְּיוֹמָהּ, הַנֵּזֶק לְעַצְמָהּ. אֲבָל אִם נִקְטְעָה יִדָהּ, וְכֵן כָּל דָּבָר שָׁאֵין סוֹפוֹ לַחֲזֹר, חוֹלְקִין הַנֵּזֶק הִיא וְהָאָדוֹן. וְאִם הֶמִיתָהּ, נוֹתֵן . חֲצִי הַקְּנָס לָאָדוֹן וּפָטוּר מֵחֲצִי הַכֹּפֶּר

Seif 62

A person who is a half slave and half free is not permitted to marry a maid-servant or a free woman. Therefore, we compel his master to write a bill for the other halfs value.

And if he still doesn't write him a bill of (full) release, his talents (work of his hands) belong to himself, and if his bull kills he doesn't have to pay a fine or the kofer.

When does the above apply? For a male slave. For a male is commanded to be fruitful and multiply. A maid-servant, however, should remain in her immediate state and serve her herself one day, and the master the next. If a man strikes her on the hand and it withered, but it will eventually return and heal, if he struck her on a day she was serving her master he is liable for the damages if on another day she is liable, however if he severs the hand, as well as all any body part that does not return or heal itself, the portion of the damage is split between her and her master. If the she dies

we give half of the fine to the master and exempt him half of the kofer.

אָפּין שָׁשִּׁחְרֵר אֶחָד מֵהֶם חֶלְקוֹ, כּוֹפִּין אֶתּ בָּלָד שֶׁלָקוֹ, כּוֹפִּין אֶתּ הַשֵּׁנִי שָׁיְשַׁחְרֵר גַּם הוּא חֶלְקוֹ. וְאִם יָדַע מֵחֲבֵרוֹ שֶׁרָצָה לְשַׁחְרֵר גַּם הוּא חֶלְקוֹ. וְאִם יָדַע מֵחֲבֵרוֹ שֶׁרָצָה לְשַׁחְרֵר הַּקְלְקוֹ, וְהִקְנָה חֶלְקוֹ לִבְנוֹ קָטָן וְאַחַר כָּךְ שִׁחְרֵר חֲבֵרוֹ, אֵין בֵּית דִּין יְכוֹלִין לָכֹף לַקָּטָן לְשַׁחְרֵר, אֲבָל מֵעֲמִידִים לוֹ אַפּוֹטְרוֹפּוֹס וְשָׁים אֶת הָעֶבֶּד בְּדָמִים, וְנוֹתֵן קְצָת מֵהַדָּמִים לַקּטָן, כְּדֵי שְׁיִּתְרֵצֶה בְּשִׁחְרוּרוֹ וִישַׁחְרְכָנוּ הָאַפּוֹטְרוֹפּוֹס בַּדָּמִים שֶׁקְבֵּל הַקְּטָן, וְיִכְתָּב לוֹ הָאַפּוֹטְרוֹפּוֹס שְׁטָר שִׁחְרוּר עַל שְׁמוֹ. וְדַוְקָא הַקְּטָן, וְיִכְתָּב לוֹ הָאַפּוֹטְרוֹפּוֹס שְׁטָר שִׁחְרוּר עַל שְׁמוֹ. וְדַוְקָא בְּל אִם מֵת וְהִנִּיחַ בְּקְטָן וְאַחַר כָּךְ שִׁחְרֵרוֹ הָשֶׁתָּף חֶלְקוֹ, אֵין מַעְמִידִים אָפָן וְאָחַר כָּךְ שִׁחְרָרוֹ, אֶלָּא עוֹבֵד אֶת עַצְמוֹ יוֹם אֶחָד וְאֶת אֵבְּל אִבּ מֵּח וְהִנִּיחִ אַפּוֹטְרוֹפּוֹס לַקְּטָן לְשַחְרְרוֹ, אֶלָּא עוֹבֵד אֶת עַצְמוֹ יוֹם אֶחָד, עַד שֵׁיַגִּדִּיל. הַקּטַן וְשַׁחְרְרוֹ, אֶלָּא עוֹבֵד אֶת עַצְמוֹ יוֹם אֶחָד, עַד שֵׁיַגִּדִּיל.

Seif 63

A slave owned by two masters. One set him free as to his half. We thus compel the second one to also free his share. However if he thought to himself: If the Rabbis hear of it, they will compel me to set him free. So he transferred him to his minor son, For no beit din can force his son to release the

slave, however the court can appoint a guardian for the minor who will entice the child with coins and then the guardian will write a bill of emancipation in the child's name. And certainly like this intentionally take away the enactment of the sages, however if the father dies and minor son inherits his half, we do not appoint a guardian to the minor in order to free the slave, (what do we do) The slave will remain only half free and thus work for himself one day and one day for the minor until he (the minor) grows up (and the court could then compel him.)

תְבְּדּוֹ, יָצָא לְחֵרוּת וְצָרִיךְ גֵּט שִּׁחְרוּר. וְאָם מֵת TO קֹדֶם שֶׁשִּׁחְרְרוֹ, הַיּוֹבֵשׁ כּוֹתֵב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר. Seif 64

If someone declare his slave ownerless, the slave is granted his freedom. A bill of release is composed for him. If the master who declared him ownerless dies, his heir should compose the bill of release. ּסָהּ גֵּר שֶׁמֵּת וְאֵין לוֹ יוֹרְשִׁים, וְהָיוּ לוֹ עֲבָדִים גְּדוֹלִים, זָכוּ בְּעַצְמָם בְּנֵי חוֹרִין. קְטַנִּים, אֵין לָהֶם יָד לִזְכּוֹת בְּעַצְמָם בְּנֵי חוֹרִין. קְטַנִּים, אֵין לָהֶם יָד לִזְכּוֹת בְּעַצְמָם בְּנֵי חוֹרִין. קְטַנִּים, אֵין לָהֶם יָדָ לִקְכּוֹת בְּהֵם זָכָה.

Seif 65

A convert who dies without heirs, and they were older slaves, they acquire themselves and are free, however regarding children they cannot acquire themselves and thus are not freed.

עֶבֶד שֶׁנִּשְׁבָּה וּבָּא אַחַר שֶׁנִּתְיָאֵשׁ רַבּוֹ מִמֶּנּוּ, אֵינוֹ יָכוֹל IO לְהִשְׁתַּעְבֵּד בּוֹ עוֹד וְכוֹפִין אוֹתוֹ לִכְתֹּב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר.

Seif 66

A slave who is captured and then escapes, If his master despaired of regaining ownership of him, he is granted his freedom and we compel his master to write him a document of release.

לס עֶבֶד שֶׁנִּשְׁבָּה, אָם נִתְיָאֵשׁ מִמֶּנּוּ רַבּוֹ רָאשׁוֹן, כָּל הַפּּוֹדֶה אוֹתוֹ לְשֵׁם עֶבֶד יִשְׁתַּעְבֵּד בּוֹ וַהְרֵי הוּא שֶׁלּוֹ, וְאִם פָּדָהוּ לְשֵׁם בֶּן חוֹרִין, הֲרֵי זֶה בֶּן חוֹרִין, וְאִם לֹא נִתִיָאֵשׁ מִמֶּנּוּ רַבּוֹ רִאשׁוֹן,

הַפּוֹדֶה אוֹתוֹ לְשֵׁם עֶבֶד נוֹטֵל פִּדְיוֹנוֹ מֵרַבּוֹ וְחוֹזֵר לְרַבּוֹ, וְאִם הַפּוֹדֶה אוֹתוֹ לְשֵׁם עֶבֶד נוֹטֵל פִּדְיוֹנוֹ מֵרַבּוֹ רְאשׁוֹן בְּלֹא כִּלוּם .

Seif 67

A slave that is captured and his first master despaired of regaining ownership of him, anyone who redeems him with the intent that he remain a slave may subjugate him, and he becomes his property. If he redeemed him with the intent that he become free, he is granted his freedom.

If the slave's first owner did not despair of regaining ownership, one who redeems the slave with the intent that he remain a slave should take back the money he spent to redeem him from his owner, and the slave is returned to his original owner. If he redeemed him with the intent of freeing him, he is returned to his original owner without any owing anything.

ָסְחַ עֶבֶד שֶׁעֲשָׂאוֹ רַבּּוֹ אַפּוֹתִּיקֵי לְבַעַל חוֹבוֹ וְאַחַר כָּךְ שִּחְרְרוֹ, הְבֶּד שֶׁעֲשָׂאוֹ רַבּוֹ הַרֵי הוּא בֶּן חוֹרִין, וְצָרִיךְ לְשַׁלֵּם לְבַעַל הְפְקִיעוֹ מִידֵי שָׁעְבּוּד וַהֲרֵי הוּא בֶּן חוֹרִין, וְצָרִיךְ לְשַׁלֵּם לְבַעַל חוֹבוֹ שֶׁיִּכְתֹּב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר.

Seif 68

If a master makes a slave as collateral for his creditor and then frees the slave, the slave is freed, because he was expropriated from slavery he is free, and thus the value must be paid to his debtors, and we compel his debtors to write him a document of freedom.

ַסט יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּא עַל שִׁפְּחָה, אֲפִלּוּ הִיא שִׁפְּחָתוֹ, הַוָּלָד עֶבֶד. עָל שִׁפְּחָתוֹ אוֹ קְדְּשָׁהּ, הַוּּלָד בֶּן חוֹרִין, וְשֵׁאַם שָּׁאִם בָּא עַל שִׁפְחָתוֹ אוֹ קִדְּשָׁהּ, הַוּּלָד בֶּן חוֹרִין, לְכָל הַדְּבָרִים (נַב נַטְרוֹנַאִי גָּאוֹן וְרֹא"שׁ וְעוֹד פּוֹסְקִים). וְיֵשׁ מִי שֶׁאוֹמֵר שָׁאַף עַל פִּי שֶׁלִּשְׁאָר דְּבָרִים דִּינוֹ כְּבֶן חוֹרִין, אֵינוֹ מֻתָּר בְּבַת חוֹרִין עַד פִּי שֶׁלִּשְׁאָר דְּבָרִים דִּינוֹ כְּבֶן חוֹרִין, אֵינוֹ מֻתָּר בְּבַת חוֹרִין עַד שִׁרִּרוֹר.

Seif 69

When Israelite has relations with a female slave, even though she is his slave her offspring is also (his) slave. Some say that if he has relations with his maid servant or a prostitute, the child is born free, for all who say this (Rav Nitrona Gaon and other poskim). there are (also) those who say that the rest of the things are similar to a male slave's freedom (however) it's not allowed for a free

maidservant until she's receives a document of freedom.

ע עֶבֶד שֶׁהִשִּׂיאוֹ רַבּוֹ בַּת חוֹרִין, אוֹ שֶׁהִנִּיחַ לוֹ רַבּוֹ הְּפְלִּין בְּפֹוּ הְּפְלִּין בְּבֹּוֹ הְּפְלִּין ג' פְּסוּקִים בְּסֵפֶּר תּוֹרָה בִּפְנֵי בְּבִּוֹ אוֹ שֶׁאָמֵר לוֹ רַבּוֹ לִקְרוֹת ג' פְּסוּקִים בְּסֵפֶּר תּוֹרָה בִּפְנֵי הַצְבּוּר, וְכֵן כָּל כַּיּוֹצֵא בְּאֵלּוּ הַדְּבָרִים שָׁאֵינוֹ חַיָּב בָּהֶן אֶלָּא בֶּן חוֹרִין, יָצָא לְחֵרוּת, וְכוֹפִּין אֶת רַבּוֹ לִכְתֹּב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר, אֲבָל חוֹרִין, יָצָא לְחֵרוּת, וְכוֹפִּין אֶת רַבּוֹ לִכְתֹּב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר, אֲבָל אִם לָוָה מֵעַבְדּוֹ, אוֹ שֶׁעֲשָׂאוֹ אַפּוֹטְרוֹפּוֹס, אוֹ שֶׁהִנִּיחַ הְּפִּלִין בִּפְנֵי בִבּוֹ וְלֹא מִחָה בּוֹ, לֹא רַבּוֹ, אוֹ שֶׁקְּרָא ג' פְּסוּקִים בְּצִבּוּר בִּפְנֵי רַבּוֹ וְלֹא מִחָה בּוֹ, לֹא יָבָּא לְחֵרוּת.

Seif 70

If a master marries his slave to a free woman, places tefillin on his head, or tells his slave to read three pesukim from a sefer torah in front of others, regarding matters that only a freed person is obligated to he becomes a free man. (if his master refuses) We compel him to compose a bill of release for him.

If, however, a person borrows money from his slave, makes him a guardian, if the slave puts on tefillin before his master, or reads three verses in the synagogue in his master's presence, and his master does not protest against him, he does not obtain his freedom.

עא אָסוּר לְלַמֵּד אֶת עַבְדּוֹ תּוֹרָה, וְאָם לִמְדוֹ לֹא יֵצֵא לְחֵרוּת.

Seif 71

It is forbidden for a master to teach his slave Torah. If he teaches him, he is not granted his freedom

עב יַשׁ מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁעֶבֶד שֶׁנָּדַר נֶדֶר שֶׁכּוֹפִין אוֹתוֹ לַעֲבֹר עָלָיו, כְּגוֹן שֶׁנָּדַר שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בָּשָׂר וְכַיּוֹצֵא בוֹ, וְאָמַר לוֹ רַבּוֹ: מוּפָר לְךָ, כְּגוֹן שֶׁנָּדַר שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בָּשָׂר וְכַיּוֹצֵא בוֹ, וְאָמַר לוֹ רַבּוֹ: מוּפָר לְךֶ כְּוֹתוֹ גִּלָּה יֵצֵא לְחֵרוּת, שֶׁכֵּיוָן שֶׁלֹּא כָּפָה אוֹתוֹ בְּמָקוֹם שֶׁיֵשׁ לְכְפּוֹתוֹ גִּלָּה יֵצֵא לְחֵרוּת, שֶׁכֵּיוָן שֶׁלֹּא כָּפָה אוֹתוֹ בְּמָקוֹם שֶׁיֵשׁ לִכְפּוֹתוֹ אָּלָּה.

Seif 72

There are those who say that if a slave takes a vow that obligates him on something, such as he vowed not to eat meat or the like, and his master says: "The vow is annulled." (in other words) because he did not compel him in a situation (in which he should have compelled him,) he was showing that he was releasing him.

עג הַמְשַׁחְרֵר עַבְדּוֹ בְּכָל לָשׁוֹן וְהוֹצִיא מִפִּיו דְּבָרִים שֶׁמַשְׁמָעָן שֶׁלֹּא נִשְׁאַר לוֹ עָלָיו שִׁעְבּוּד כְּלָל וְשֶׁגָּמֵר בְּלִבּוֹ לְדָבָר זֶה, אֵינוֹ יָכוֹל לַחֲזֹר בּוֹ וְכוֹפִין אוֹתוֹ לִכְתֹּב גַּט שִׁחְרוּר.

Seif 73

One who frees his slave speaking in any language and uttered words which state that his intentions are that he no longer has any authority over him, and he has resolved to accept this step, he cannot retract and we compel him to write a bill of release even though he has not written one already..

עד כָּתַב בִּשְּׁטָר: אֶעֱשֶׂה פְּלוֹנִי עַבְדִּי בֶּן חוֹרִין, וּמְסָרוֹ לְיָדוֹ, לֹא יָצָא לְחֵרוּת. אֲבָל אִם כָּתַב: עָשִׂיתִי פְּלוֹנִי עַבְדִּי בֶּן חוֹרִין, אוֹ יְהֵא בֶּן חוֹרִין, וּמְסָרוֹ לְיָדוֹ, יָצָא לְחֵרוּת. אֲבָל אִם אָמַר לוֹ עַל פֶּה אֶחָד מִלְשׁוֹנוֹת אֵלּוּ, לֹא יָצָא לְחֵרוּת. וְהָנֵי מִלֵּי בְּבָרִיא, אֲבָל שְׁכִיב מְלְשׁוֹנוֹת אֵלּוּ, יָצָא לְחֵרוּת, וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר מְלַשׁוֹנוֹת אֵלּוּ, יָצָא לְחֵרוּת, וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר מְלַשׁוֹנוֹת אֵלּוּ, יָצָא לְחֵרוּת, וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר מְלַשְׁרוּר אֵלִים בּּוֹת אֵלּוּ, יָצָא לְחֵרוּת, וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר בּיִב

ּלְהַתִּירוֹ בְּבַת חוֹרִין, וְכוֹפִין אֶת הַיּוֹרְשִׁים לְכָתְבוֹ לוֹ. וַאֲפִּלּוּ בָּרִיא, אִם אֲמָרוֹ דֶּרֶךְ הוֹדָאָה, יָצָא לְחֵרוּת וְצָרִיךְ גֵּט שִׁחְרוּר, וְכוֹפִין אֶת רַבּוֹ לְכָתִבוֹ לוֹ.

Seif 74

When a person writes a document that states: I'll make my slave free, and he gives it to him he does not receive his freedom but if he writes I have made or he may go free or behold he is free or he will be free and then the document is given to him he goes free. However if he says this to him in one of these other languages he does not go free and in a case where the master is deathly ill person if he says it to him in one of these languages, he goes free and will need a document of release to be permitted to marry a free woman and we compel the heirs to write it. Even though he is healthy, if they told him through a confession he goes free and needs a bill of release and we compel his master to write one.

עה הָאוֹמֵר: עָשִּׂיתִי פְּלוֹנִי עַבְדִּי בֶּן חוֹרִין, וְהוּא אוֹמֵר: לֹא עֲשָׂאָנִי, חוֹשְׁשִׁין שֶׁמָּא זִכָּה לוֹ עַל יְדֵי אַחֵר. אֲבָל אִם אָמַר: עֲשָׂאָנִי, חוֹשְׁשִׁין שֶׁמָּא זִכָּה לוֹ עַל יְדֵי אַחֵר. אֲבָל אִם אָמַר; כֹּתַב וְלֹא נָתַן, כְּתַב וְלֹא נָתַן, בְּתַבְתִּי לוֹ, וְהוּא אוֹמֵר: לֹא כָּתַב וְלֹא נָתַן, הוֹדָאַת בַּעַל דִּין כְּמֵאָה עֵדִים וַהְרֵי זֶה עֶבֶד.

Seif 75

When one says: that he released his slave and the slave says has not been released, we suspect that the master had another person acquire the bill of release on behalf of the slave.

If the he said: "I composed a deed of release and gave it to him," and the slave says: "You didn't write it nor did you give it," the admission of a litigant is equivalent to that of a 100 witnesses, and thus he remains a slave.

עו אָמַר לְאַחֵר זְכֵה בְּגֵט שִׁחְרוּר זֶה לְעַבְדִּי, יָצָא לְחֵרוּת אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא הָגִּיעַ לְיַד הָעֶבֶד. אֲבָל אִם אָמַר: תְּנוּ גֵּט זֶה לְעַבְדִּי, אֵינוֹ יָכוֹל לַחֲזֹר בּוֹ, וְלֹא יָצָא הָעֶבֶד לְחֵרוּת עַד שֶׁיַּגִּיעַ לְעַבְדִּי, אֵינוֹ יָכוֹל לַחֲזֹר בּוֹ, וְלֹא יָצָא הָעֶבֶד לְחֵרוּת עַד שָׁיַּגִּיעַ לְעַבְדִּי, לֹא יִתֵּן לְאַחַר הַגַּט לְיָדוֹ. לְפִיכָךְ הָאוֹמֵר: תְּנוּ גַּט זֶה לְעַבְדִּי, לֹא יִתַּן לְאַחַר מִיתַה.

Seif 76

If he says afterwards take possession of this bill of release to free my slave, the slave goes free although he doesn't come near to the slave however if he says give this bill of release to my slave, he cannot change his mind, and the slave will not be free till the document reaches his hand. Therefore he who says: Give this document to my slave (and the master dies) the document is not given after his death.

עז מִי שֶׁצִּוָּה בִּשְׁעַת מִיתָתוֹ: פְּלוֹנִית שִׁפְּחָתִי אַל יִשְׁתַּעְבְּדוּ בָּהּ יוֹרְשִׁים, הֲבִי זוֹ שִׁפְחָה כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה, וְאָסוּר לַיּוֹרְשִׁים יוֹרְשִׁים, הֲבִי זוֹ שִׁפְחָה כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה, וְאָסוּר לַיּוֹרְשִׁים לְהִשְׁתַּעְבֵּד בָּהּ. וְאִם אָמַר: עֲשׁוּ לָהּ קוֹרַת רוּחַ, כּוֹפִין אֶת הַיּוֹרְשִׁין, וְאֵין מִשְׁתַּעְבְּדִין בָּהּ אֶלָּא בִּמְלָאכָה שֶׁהִיא רוֹצָה בָּהּ. וְאָם צִּוָּה וְאָמַר: שַׁחִרְרוּהָ, כּוֹפִין אֵת הַיּוֹרְשִׁים לְשַׁחִרֶר אוֹתַהּ.

Seif 77

When a master commands at the time of his death:

"My heirs should not subjugate so and so, my

maid-servant," she is still considered a maid-servant as before, but it is forbidden for his heirs to subjugate her.

And if he says: "cause her to be content," we compel the heirs not to make her perform any tasks other than the ones that she desires to perform. If he commanded them to free her, we compel them to free her.

עח שְׁכִיב מְרֵע שֶׁכָּתֵב כָּל נְכָסָיו לְעַבְדּוֹ, וְעָמֵד, חוֹזֵר בַּנְּכָסִים יְשָׁרֵיב מְרֵע שֶׁכָּתֵב בָּן וֹנְיִם בָּן חוֹרִין. וְאֵינוֹ חוֹזֵר בָּעֵבֵד, שֵׁהֵרֵי כִּבַר יָצָא עַלָיו שֵׁם בֵּן חוֹרִין.

Seif 78

A deathly ill person who wrote that all his possessions be given to his slave, and then recovers from his illness, the statement regarding the possession is retracted. If this happened

regarding giving the slave his freedom it is not retracted, for he has already gained the reputation of being a free man.

עט הַמְשַׁחְרֵר אֶת עַבְדּוֹ עוֹבֵר בַּעֲשֵׂה דִּלְעוֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּמֻתָּר לְשַׁחְרָרוֹ לִדְבַר מִצְוָה, אֲפִלּוּ הִיא מִדִּבְרֵיהֶם, כְּגוֹן שֶׁלֹּא וּמֻתָּר לְשַׁחְרָרוֹ לִדְבַר מִצְוָה, אֲפִלּוּ הִיא מִדִּבְרֵיהֶם, כְּגוֹן שֶׁלֹּא הָיוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת י' הֲרֵי זֶה מְשַׁחְרֵר עַבְדּוֹ וּמַשְׁלִים בּוֹ מִנְיַן י', וְכֵן כִּי הְבִי זֶה מְשַׁחְרֵר עַבְדּוֹ וּמַשְׁלִים בּוֹ מִנְיַן י', וְכֵן שִׁפְּחָה שָׁנּוֹהְגִין בָּהּ הָעָם מִנְהַג הֶפְּקֵר, וְכֵן שָׁפְּחָה שָׁנּוֹבְּה, כִּדִי שֵׁתִּנָּשֵא וְיָסוּר הַמִּכִשׁוֹל כִּיּוֹפִין אֶת רַבָּה וּמְשַׁחְרְרָהּ, כִּדִי שֵׁתִּנָּשֵא וְיָסוּר הַמִּכִשׁוֹל

Seif 79

One who releases his slave transgresses a positive commandment (Lev 15:26) "forever you will make them work for you." it is permitted to free a slave for the sake of a Mitzvah, even a rabbinic one, for example if one was short a man in the synagogue for a making a minyan, if one only had 9 one should free his slave to make 10, and so forth.

As well as a maid servant if it is customary for her to behave inappropriately with others we compel her master to free her, in order that the barrier be removed.

פַ הַמּוֹכֵר עַבְדּוֹ לְעוֹבֵד כּוֹכָבִים אוֹ לְגֵר תּוֹשָׁב, יֵצֵא לְחֵרוּת, שֶׁאִם בָּרַח מֵהַגּוֹי אֵין רַבּוֹ יָכוֹל לְהִשְׁתַּעְבֵּד בּוֹ עוֹד. וְאִם לֹא בָּרַח, קוֹנְסִים אֶת הָאָדוֹן לִפְדּוֹתוֹ עַד עֲשָׂרָה בְּדָמָיו, וְלִכְתּב לוֹ בָּרַח, קוֹנְסִים אֶת הָאָדוֹן לִפְדּוֹתוֹ עַד עֲשָׂרָה בְּדָמָיו, וְלִכְתּב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר לְהַתִּירוֹ בְּבַת חוֹרִין. וּקְנָס זֶה אֵין גּוֹבִין אוֹתוֹ וְדָנִין בּוֹ גַּט שִׁחְרוּר לְהַתִּירוֹ בְּבַת חוֹרִין. וּקְנָס זֶה אֵין גּוֹבִין אוֹתוֹ וְדָנִין בּוֹ אֶלָּא בְּבֵית דִּין מֻמְחִים. וְאִם מֵת הַמּוֹכֵר, אֵין קוֹנְסִין הַיּוֹרֵשׁ לְשִׁחְרוּר לְּעֵבֶד לְשִׁחְרוּר הְעֵבֶד לְשִּׁחְרוּר לְּבַּחְרוּר הְעֵבֶד לְשִּׁחְרוּר.

Seif 80

If one sells his slave to an idolater or Ger toshav he goes free, and if he escaped from a gentile, the master could not enslave him again. If he didn't escape We compel the previous owner to buy him back from the gentiles at even ten times his value. He then composes a bill of release for him, and the slave is released from slavery. This fine is only collected and brought to judgment in a court of expert judges. If the seller dies, we do not require his heir to return the slave so that he can free him.

פא עֶבֶד שֶׁמָּל וְטָבַל לְשֵׁם עַבְדוּת וְהִפִּיל עַצְמוֹ לְיַד גּוֹי, וְאֵין רַבּּוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיאוֹ, אוֹ שֶׁנִּשְׁבָּה וְאֵין רוֹצִים לִתְּנוֹ לְפִדְיוֹן,מֻתָּר רַבּּוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיאוֹ, אוֹ שֶׁנִּשְׁבָּה וְאֵין רוֹצִים לִתְּנוֹ לְפִדְיוֹן,מֻתָּר רַבּּוֹ יָכוֹל לְכְתֹּב לָהֶם שְׁטָר מְכִירָה עָלָיו.

Seif 81

A slave who has been circumcised and immersed himself to become a slave, but afterwards he is captured by gentiles and his master cannot get him back and they refuse to sell him back it is permitted to take money and one can write a bill of sale for them.

פּב הַמּוֹכֵר עַבְדּוֹ לְחוּצָה לָאָרֶץ אוֹ לְסוּרְיָא אוֹ לְעַכּוֹ, יָצָא לְחֵרוּת וְכוֹפִּין אֶת רַבּוֹ הַשֵּׁנִי לִכְתֹּב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר וּמַפְסִיד לְחֵרוּת וְכוֹפִין אֶת רַבּוֹ הַשֵּׁנִי לִכְתֹּב לוֹ גֵּט שִׁחְרוּר וּמַפְסִיד הַדָּמִים. וַאֲפָלּוּ אִם אָמַר: אֵינִי רוֹצֶה לְהוֹצִיאוֹ לְחוּצָה לָאָרֶץ, הַיִּן שׁוֹמְעִין לוֹ . אֶשִׁתַּעִבֵּד בּוֹ בְּאֵרֶץ יִשִּׂרָאֵל, אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ

Seif 82

If one sells his slave outside of the land of Israel, Syria or Acco he goes free, we compel his new master to write him a bill of release and he forfeits the sale at a loss. Even if he says: I won't take him out of the land, I will enslave him in the land of Israel we do not listen to him.

פּג עֶבֶד שֶׁיָצָא אַחַר רַבּוֹ לְסוּרְיָא וּמְכָרוֹ שָׁם, אִבֵּד זְכוּתוֹ. בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, כְּשֶׁיָצָא רַבּוֹ עַל מְנַת שֶׁלֹּא לַחֲזֹר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דְּבָרִים אֲמוּרִים, כְּשֶׁיָצָא רַבּוֹ עַל מְנַת שֶׁלֹּא לַחֲזֹר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אִם דַּעַת רַבּוֹ לַחֲזֹר וְיָצָא אַחֲרָיו וּמְכָרוֹ שָׁם, יָצָא לְחֵרוּת אֲבָל אִם דַּעַת רַבּוֹ לַחֲזֹר וְיָצָא אַחֲרָיו וּמְכָרוֹ שָׁם, יְצָא לְחֵרוּת וְכוֹפִין אֶת הַלּוֹקחַ לְשַׁחְרְרוֹ

Seif 83

When a slave follows his master to Syria, and his master sells him there, the slave is considered to have forfeited his privilege.

When does the above apply? When his master took him to the diaspora with the intent not to return to Eretz Yisrael. If, however, his master's intent was to return, and the slave followed him with that intent, should the master sell him there, he is granted his freedom, and we compel the purchaser to release him.

פּד עֶבֶד שֶׁאָמַר לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כּוֹפִּין אֶת רַבּוֹ לַעֲלוֹת עְמָּוֹ אוֹ יִמְכֹּר אוֹתוֹ לְמִי שֶׁיַעֲלֶהוּ שָׁם. רָצָה הָאָדוֹן לָצֵאת לְחוּצָה לְאֵרֶץ, אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת עַבְדּוֹ עַד שֶׁיִּרְצֶה. וְדִין זֶה בְּכָל לְאֵרֶץ, אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת עַבְדּוֹ עַד שֶׁיִּרְצֶה. וְדִין זֶה בְּכָל . זְמַן, אֲפִלּוּ בַּיְּמַן הַזֶּה שֶׁהָאָרֶץ בְּיַד גּוֹיִים

Seif 84

When a slave asks his master to move to Eretz Yisrael, we compel his master to move there with him or to sell him to someone who is moving there. When a master living in Eretz Yisrael desires to move to the diaspora, he cannot compel the slave to move with him against his will. This law applies in all times, even in the present era, when the land is ruled by gentiles.

פּה עֶבֶד שֶׁבָּרַח מֵחוּצָה לָאָרֶץ לָאָרֶץ, אֵין מַחֲזִירִין אוֹתוֹ לְעַבְדוּת, וְעָלָיו נֶאֱמַר: לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו וְאוֹמְרִים לְרַבּוֹ שֶׁיִּכְתֹּב לוֹ גַּט שִׁחְרוּר וְיִכְתֹּב לוֹ שְׁטָר חוֹב בְּדָמָיו עַד שֶׁתַּשִּׂיג יָדוֹ וְיִתֵּן לוֹ. וְאִם לֹא רָצָה הָאָדוֹן לְשַׁחְרְרוֹ, מַפְּקִיעִים בֵּית דִּין שִׁעְבּוּדוֹ מֵעָלָיו וְיֵלֵך לוֹ.

Seif 85

When a slave flees from the diaspora to Eretz Yisrael, he should not be returned to slavery. Concerning such a person, it states: "Do not return a slave to his master."

His master is told to compose a bill of release for him, and he writes a promissory note for his master for his worth, which the master holds until the freed slave earns that money and gives it to him. If the master does not desire to free him, the court invalidates his ownership of him, and the slave is free to go on his way.